

РЕШЕНИЕ

№ 6375

гр. София, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3368** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Бедрум“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] срещу Заповед № Т-РД-27-608 от 25.03.2022г., издадена от Министъра на туризма на Република България, с която е отхвърлено заявление на дружеството с вх.№ BG-176789478-2021-06-0072, подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

В жалбата се излагат възражения, според които процесната заповед е незаконосъобразна. Оспорват се фактическите констатации на органа, обусловили постановяване на процесната заповед. Твърди се, че дружеството няма задължения към Столична община, както необосновано е приел административният орган. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от упълномощен представител, който поддържа жалбата и пледира за уважаването ѝ. Претендира се присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Министъра на туризма, редовно призован, не изпраща представител. Представя административната преписка по издаване на оспорения акт.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА и подлежи на разглеждане по същество. Същата е подадена от активно легитимиран субект – адресат на акта, който е неблагоприятен за него. Оспорването е направено в законния срок, за което по делото и липсва спор. Оспорената заповед е индивидуален административен акт – волеизявление на овластен административен орган, пораждащо конкретни неблагоприятни последици за адресата – отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, поради което са налице кумулативно изискуемите предпоставки за нейното оспорване пред съда.

По фактите:

Между страните няма спор, а и самият административен орган потвърждава, че с подадено заявление на дружеството е поискано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

От представеното към преписката проектно предложение, се установява, че дружеството е подало формуляр за кандидатстване до Министерството на туризма на РБ, с оглед предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки.

Безспорно е по делото, че дружеството е с правно-организационна форма ЕООД и има седалище и адрес на управление- [населено място], което се установява и от еднопосочните писмени доказателства в тази връзка. Попълнена е информация за искания размер на средствата в размер на 20 на сто от реализирания оборот за 2019г., като е посочена сумата от 2 492 000 лева. Приложено е удостоверение за категоризация за ресторантьорска дейност, каквато упражнява дружеството- заявител по отношение на едно обществено заведение, находящо се в к.к. Слънчев бряг. Попълнени са данни за получени предходни държавни помощи, както и за свързани лица.

Установява се по делото, че за конкретният случай тази проверка е извършена от компетентен служител, с оглед представените към преписката писмени доказателства, а именно Б. Т.- член на оценителната комисия, назначена от Министъра на туризма, съгласно изискването на цитираното по-горе ПМС № 405 от 2021г.

След извършване на проверка по така подаденото заявление органът установил, че кандидатът не отговаря на предварително обявения критерий за оценка за административното съответствие на заявленията, отразен в т.7 „Недопустими кандидати“ от Указанията за кандидатстване, подт. 7.1. и Критерий VI.3 от критериите за административно съответствие от Оценителен лист /Приложение № 1 към Указанията/, а именно да няма задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 от ДОПК към Държавата, към Столична община или към общината по седалище на предприятието, когато седалището е различно от Столична община, преди 01.01.2020г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако не са отсрочени, разсрочени или обезпечени, попада в категорията на недопустимите кандидати.

Сочи се, че, че на основание чл.11, ал.1 и ал.2 от ПМС № 405 от 2021г., т.12.3 от

Указанията за кандидатстване и посоченият източник на проверка в Критерии VI.3, VI.Група, VI-ти ЕТАП от Критериите за оценка на административното съответствие от Оценителен лист при предварителен контрол е извършена служебна проверка от съответния компетентен орган. На база предоставените от този компетентен орган данни, е установено, че кандидатът има задължения към Столична община, поради което не попада в кръга на допустимите кандидати по схемата. Като възприел тези факти и констатации, ответният административен орган издал оспорената заповед, с която заявлението е отхвърлено.

Представени са указанията за кандидатстване и правила за предоставяне на безвъзмездни средства по процесната схема /л.14 и сл. от делото/

Със заповед № Т-РД-16-104 от 15.03.2022г. (л.37 и сл.) Министърът на туризма възобновил работата на назначената с предходна заповед оценителна комисия определил състав на оценителна комисия, която да разгледа и оцени за съответствие подадените заявления за предоставяне на безвъзмездните средства.

Видно от приложените към преписката материали е изпратено съобщение с въпрос до кандидата, относно постъпилата информация за наличие на задължения към Столична община, за което също са изискани доказателства, че такива не са налице, респективно, че същите са отсрочени, разсрочени или обезпечени. Дружеството е извършило плащане на 11.03.2022г., което се установява и от приложеното и прието като доказателство писмо на л. 144 от делото от СО, представляващо „справка за липса на задължения към Столична община“.

Видно от данните в представеното и неопровергано по делото писмено доказателство, фирмата „Бедрум“ ЕООД, няма данни за задължения спрямо Столична община, към дата 11.03.2022г.

Правни изводи:

Съгласно Постановление на МС № 405 от 25.11.2021г., Държавата предоставя на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, безвъзмездни средства в посочените размери, въз основа оборота им през 2019г., с оглед компенсиране на загуби възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки, във връзка с чл.1, ал.5, т.9, б. „в“ и ал.7 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2021г.

Обжалваната заповед е издадена в резултат на проведена процедура за предоставяне на държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, а с оглед посочените правни норми, в тази процедура Министъра на туризма има качеството на изрично посочен администратор на държавна помощ, компетентен да проведе процедура по предоставяне на процесната безвъзмездна държавна помощ, респективно да откаже предоставяне на същата.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваната в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган – Министъра на туризма. Същата е в предвидената писмена форма и принципно съдържа изискуемите реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаване на адм.акт.

Относно спазване на административнопроизводствените правила:

Не се спори по делото, че в критериите за допустимост на кандидатите е указано и цитираното неколkokратно в настоящото решение условие, а именно липсата на задължения към Държавата и общините, в частност Столична община.

Няма спор по делото, че дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място].

Никъде, не се установява конкретно по основание и размер задължение в Заповедта. Същевременно видно от приетите писмени доказателства, наличието на такива се опровергава с оглед факта, че същите са били погасени още на 11.03.22г., при даден краен срок от оценителната комисия до 18.03.2022г., като това обстоятелство въобще не е коментирано от ответния орган.

С голословните твърдения в материалите по преписката и в процесната заповед, с която се потвърждава, че такива задължения са налице, без да се посочи конкретното им основание и размер, административният орган е допуснал съществено нарушение на производствените правила, съгласно чл.35 от АПК, при положение, че остава неразбираема дори тезата на ответната страна, след като няма никаква конкретизация какви са тези твърдени задължения, от какво произтичат и какъв е техния размер.

След като единственото релевантно към евентуалните задължения на фирмата доказателство /л.8 от делото/ сочи, че към датата 11.03.2022г. такива не са налице, а няма никакви други доказателствени източници за противното, напълно необосновано остава соченото като основание за постановения отказ, с твърдение, че фирмата е имала непогасени публични държавни вземания към Столична община, без да се сочи основание и размер, както и дали съставляват главници и/или лихви.

При тези констатации, съдът намира, че постановеният отказ противоречи и на нормите на материалния закон и неговите цели, при положение, че не се установява наличие на посоченото основание за недопустимост на заявлението, а никакви други факти и обстоятелства не са обосנוвали постановяване на процесния отказ. Само при наличие на конкретни доказани факти може да се постанови правомерно отказ от страна на административния орган, респективно отхвърляне на заявлението, но при липса на утвърдените от самия орган основания означава, че отказът е постановен и в разрез със законовите цели на подпомагането, защото само недопустимите кандидати не подлежат на финансиране, съответно техните заявления подлежат на отхвърляне.

По изложените съображения, издаденият административен акт е процесуално и материално незаконосъобразен, поради което подадената срещу него жалба е ОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде уважена, респективно актът да бъде отменен. При положение, че произнасянето по заявлението е от компетентността на ответния орган, следва преписката да бъде върната за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изхода от спора, с оглед своевременното искане на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в негова полза в размер на 2195.38лв., които следва да бъдат платени от Министерството на туризма. Възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение на представителя на жалбоподателя е неоснователно, с оглед материалния интерес по делото и осъщественото процесуално представителство по изготвяне на жалба и участието на адвоката в двете проведени съдебни заседания.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Бедрум” ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] - Заповед № Т-РД-27-608 от 25.03.2022г., издадена от Министъра на туризма на Република България, с която е отхвърлено заявление на дружеството с вх.№ ВГ-176789478-2021-06-0072, подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

ВРЪЩА преписката на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявлението при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерството на туризма на Република България да заплати на „Бедрум” ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] сумата 2195.38лв. лева, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 -дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: